

Kasteel van Marnix de Sint-Aldegonde

Vijftien KWB'ers en twee niet leden vonden het de moeite om hun zaterdagmorgen nu eens niet aan de inkopen op de Aalsterse markt te besteden en reden naar het kasteel van Marnic de St. Aldegonde (Sint-Aldegonde verwijst naar een plaats gelegen in de streek van Binche) gelegen aan de oude Schelde-arm te Bornem.

Dit kasteel, aanvankelijk een burcht tijdens de Romeinse bezetting, werd een 'hof van plaisanterie' na de Franse revolutie en werd heropgebouwd in Vlaamse renaissancestijl in de periode 1890-1894 onder leiding van architect Hendrik Beyaert. De privévertrekken worden nog steeds, tijdens de zomermaanden, bewoond door de gravin en de veertiende graaf 'John de Marnic de St Aldegonde'. Zij beheren een reusachtig domein met o.a. een vijver van zes km lengte, zijnde de afgesloten schelde-arm, waar heel wat vissers een huisje komen huren tussen het weelderige groen.

De gravin, pas terug uit New York, stond erop ons persoonlijk te verwelkomen bij de koffie met krakelingen en speculaas. Onder de leiding van een deskundige gids werd dan het niet bewoonde gedeelte bezocht waarvan wij geen foto's mochten nemen. Van kunstvoorwerpen blijft mij, naast het meubilair, Chinees porselein en enkele schilderijen, vooral de jansenistische gekruisigde Christus uit ivoor bij.

Verwonderend is wel dat er volgens de gids nog steeds mensen Marnic de St. Aldegonde blijven aanwrijven dat hij als buitenburgemeester van Antwerpen capituleerde voor de Spanjaarden in 1583 en aldus de afscheiding tussen de Nederlanden bewerkstelligde.

Op te merken valt dat het kasteel aanvankelijk eigendom was van Pedro Coloma, wiens crypte in de kerk van Bornem is, voordat het eigendom werd van Philips de Marnic de St. Aldegonde in 1780.

Na het kasteel werd het koetsenmuseum bezocht. Meer dan verwacht werd dit bezoek een openbaring. Alle rijtuigen waren nog in perfecte toestand en gebruiksklaar. Bleek dat deze koetsen onder meer gebouwd waren door de firma 'Studebaker' en zij waren zeker niet de enigste die nadien omschakelden naar de autofabricatie. De 'cab' kwam zo uit een film van Sherlock Holmes tevoorschijn.

Het bezoek werd beëindigd met een uitleg over de eendenkooi : een constructie van trechtvormige, met gaasdraad overspannen pijpen, die uitmondten in een fuik en waarbij de onfortuinlijke eend destijds in de pot verdween. Nu worden de eenden geringd om hun trek te kunnen nagaan.

Na een laatste groepsfoto (enkele mensen waren al weg) reden de meeste deelnemers terug naar huis maar enkelen bleven er ter plaatse om in Weert verder na te genieten van deze mooie dag.